

TGF – Attituder - Selvbeherskelse

v22 Men Åndens frugt er kærlighed, glæde, fred, tålmodighed, venlighed, godhed, trofasthed, v23 mildhed og selvbeherskelse. Alt dette er loven ikke imod!

v24 De, som hører Kristus Jesus til, har korsfæstet kødet sammen med lidenskaberne og begæringerne. v25 Lever vi i Ånden, skal vi også vandre i Ånden. v26 Lad os ikke bilde os noget ind, lad os ikke tirre og misunde hinanden. (Gal 5,22-26)

Vi er i gang med en serie af prædikener, som har fokus på vores attituder og vores indstilling til hinanden. Det er ikke vores grundlæggende trossætninger eller vores kristne etik og moral, som fylder disse temaer, men mere den måde vi er sammen på, ser på hinanden på. Og måske i højere grad – den måde vi er tilstede i verden på – vores hjertes indstilling, vores attituder.

Første søndag var temaet ydmyghed – det at være tilstede i vores relationer med hinanden og med Gud på en måde, så vi kunne tage imod kærlighed, vejledning, opmuntring, læring, ledelse og kærlig kritik.

Det er svært for os at vokse i modenhed og visdom, hvis vores grundlæggende indstilling er, at vi selv er de bedste, smukkeste, klogeste, mest kompetence i livets forhold. Det gælder ikke mindst overfor Gud.

Derfor bliver ydmyghedens modsætning hovmod kaldt for menneskets grundsynd. Hovmod gør, at vores liv rammer ved siden af sit formål, bliver spildt. Hovmod isolerer os fra livet, fra fællesskabet og fra Gud. Ydmyghed samler os, åbner os for liv og fællesskab med Gud og hinanden.

Selvbeherskelse

v22 Men Åndens frugt er kærlighed, glæde, fred, tålmodighed, venlighed, godhed, trofasthed, v23 mildhed og selvbeherskelse. Alt dette er loven ikke imod!

I dag er temaet selvbeherskelse. Som vi kan se af bibelteksten til i dag, så er selvbeherskelse en del af den effekt som Guds nærvær og virke har i vores liv, når vi giver plads til at Gud kan forvandle os.

Og denne forvandling er noget som vi har aktivt indflydelse på. Hvis vi vender vores hjerte hen mod Gud, så vil det forvandle os og gøre os til hele og helstøbte mennesker.

Selvbeherskelse er også et karaktertræk, en attitude, som ikke i samme grad er så tydelig som kærlighed eller venlighed. Men kan vi beherske os selv, så giver vi plads til andre end os selv i vores sind, i vores relationer, i vores samtaler og det er en meget vigtig forudsætning for at vi kan lykkes i vores relation med Gud, hinanden og os selv.

At kunne træde tilbage i ens sjæl og give plads til inspirationen omkring os, åbner døren for at livet kan udfolde sig og komme til os. Det er i øjeblikket, i det at kunne være nærværende og lyttende, at vi modtager de uventede gaver.

Den hjemløse på Hovedbanegården

Jeg var for nogen tid siden på vej igennem Hovedbanegården og skulle nå et tog. Jeg havde travlt og var optaget af finde min perron.

Og midt i dette, bliver jeg afbrudt af en hjemløs, som spurgte om jeg ville give en 20'er. Jeg sagde - uden at tænke nærmere over det - at jeg havde travlt og ikke kunne bruge tid på det... og så skete der noget forunderligt...

Han sagde: Det er ikke noget problem! Du kan få et kvarter af mig!!

Jeg blev helt paf! Og så slog det mig, at han på en sætning, havde defineret mit liv og mit fokus! Jeg besluttede på stedet at give ham en 20'er og besluttede at jeg for fremtiden altid ville have en mønt i lommen, hvis nogen andre ville spørge mig igen. Det var de bedste 20 kroner jeg har givet ud.

Et rigt liv

Selvbeherskelse er vigtig i vores liv, hvis vi ønsker at blive rige på de andre af Åndens frugter i vores liv og rige på fællesskab, gavmildhed, visdom, succes, næstekærlighed, sund selvdisciplin, sund selvkærlighed.

Kan vi beherske os selv, så kan vi have vores fokus på andre end os selv, så kan vi stoppe op i vores sind nok til at vi kan løse konflikter. Respekt for andre mennesker er en del af selvbeherskelsens væsen. Det får os til at gå frem med en større grad af følsomhed og kærlighed.

Så kan vi stoppe op længe nok til at vores sjæl kan følge med, så vi ikke siger og gør noget, som vi fortryder. Vi kan tage imod inspiration fra andre og fra Gud.

Det er noget af det vi prøve at give plads til, når vi har Gospel Meditation. At stoppe op og lytte efter, at give plads

til refleksion, bibellæsning, bøn og flere af de andre gode kristne vaner, gør vores liv meget rigere, fylder os med energi og giver vores liv retning.

Et profetisk ord

For mange år siden var jeg til en konference og her fik jeg mulighed for at gå til forbøn. Mange af jer har prøvet det her til vores egne gudstjenester. Der var nogen som bad for mig og så delte de hvad der kom til deres tanker fra Gud.

Jeg fik jeg et profetisk billede, hvor jeg så en majestætisk og skinnende ridder ride på en flot stor og sort krigshest. Ridderen red gennem folkemængden og folk flyttede sig for ham og lyttede til ham.

Og jeg spurgte Gud: Hvad skal dette betyde?

Og Gud svarede mig: Du er hesten! Jesus er ridderen! Hvis du vil lade dig tøjle og hvis du vil bruge dine ressourcer i Guds rige, med Jesus som din Herre, så vil du opleve at blive brugt til mægtige og vigtige ting.

Og jeg forstod, at mine talenter og ressourcer var skabt til at gøre en forskel i Guds rige til velsignelse for andre. Jeg skulle ikke være min egen herre. Jeg skulle ledes med en kærlig hånd, så jeg kunne være til gavn. Jeg var ikke mit eget formål.

Jeg har ikke fortrudt min beslutning om at tjene Gud, som jeg tog dengang. At gøre Jesus til herre i mit liv.

Tværtimod har det givet mit liv glæde og mening, udfordringer og eventyr, som jeg ikke ville have oplevet ellers.

At min kone Charlotte så synes, at jeg ER en "hest" engang imellem er så noget helt andet!!

At kunne give og modtage

En del af vores udvikling som mennesker handler om at forstå vores rolle i forhold til hinanden.

Når Gud siger: Elsk mig, dig selv og din næste, så åbner han døren for et aktivt og gensidigt fællesskab, hvor vi gør os afhængige af hinanden og træder ind i hinandens liv – vi forpligter os på hinanden.

Her er vores første øvelse at mærke efter, hvordan vi ser på os selv. Har jeg en sund selvkærlighed? Kan jeg give slip på mig selv og mit eget behov for at blive elsket i nuet?

Hvis det ikke er tilfældet, så vil vi være på evig jagt efter andres opmærksomhed og bekræftelse. Så bliver vi i praksis selvcentrerede, egoistiske og narcissistiske i vores udsyn. Kun den der elsker og accepterer sig selv som man er, kan give slip og blive uselvvisk.

Det kræver et aktivt offer at træde tilbage og give plads til andres behov og ønsker, at ikke bare høre, men lytte. At sætte andre før os selv.

Men det smukke er, at den der har påtaget sig andres byrder og behov også bliver åben for andres indsigter og erfaringer og så blomstrer livet og vi oplever at vi kan

modtage de andres tillid, kræfter og loyalitet. Her gælder ordet: Det er, når vi giver, at vi får.

Desværre er det sådan, at ingen bliver født med en sund selvkærlighed. Den skal læres, ligesom kærligheden til andre mennesker. Her er nærhed og kærlighed fra ens mor og far helt afgørende i begyndelsen... senere fra andre!

Et helbredende fællesskab

Når jeg tænker på, hvad vores rolle er som kirke, så handler det i høj grad om at give mennesker en mulighed for at blive hele mennesker. Mennesker som kan elske sig selv, deres næste og elske Gud. Det er en vigtig og central opgave for os som kirke og fællesskab.

Forleden var der en konference, som havde fokus på det største udfordringer i vores samfund i dag. Og det var ikke skatteprocenten eller skybrudsplaner, der blev talt om.

Det var ensomhed. Ensomhed er den største udfordring for vores samfund i dag i København. Det siger de i kommunerne, i Ældresagen og i de mange andre organisationer, som ser hvordan virkeligheden ser ud på nærmeste hold.

Er det ikke en rolle for os som kirke? Dig og mig? Vil vi træde tilbage og give plads til andres behov? Hvor ellers kan et menneske få helet et brudt hjerte, føle sig elsket, blive inkluderet, hvis det ikke er i kirken?

v22 Men Åndens frugt er kærlighed, glæde, fred, tålmodighed, venlighed, godhed, trofasthed, v23 mildhed og selvbeherskelse. Alt dette er loven ikke imod!